

Μαριγώ, βλέπω φως από τήν χαρμαάδα. Με προσμένεις λοιπόν; . . . Έκοιμήθησαν όλοι; Μαριγώ, τί δέν 'μιλάς; Μή σ' έπηρε ό ύπνος;

Ό κύριος Κανελλάκης έμενεν ακίνητος.

— Μαριγώ, επανέλαθεν ή φωνή, μή με κάμης και φωνάζω κ' έξυπνήσουν . . . τάρεντικά σου.

Είς τήν τελευταίαν λέξιν ό κύριος Κανελλάκης άνεπήδησεν από του άνακλίντρου. Η αλήθεια εισήλθεν είς τόν έσοτισμένον λογισμόν του, όπως τό φως είς δωμάτιον κίφνης άνοιγόμενον. Έπρεξε θαρραλέως πρός τό παράθυρον και τό ήνοιξεν.

Υπό τό φως τής σελήνης άπήστραπτον τά χρυσά κομβία υπαξιωματικού του πυροβολικού.

— Μή προσμένετε άδίκως, είπε διά γλυκείας φωνής, ενώ ό έρωτευμένος Άρης όπισθοχώρει έκπληκτος. Οί πικλαιοί έννοικιαστί ήλλαξαν κατοικίαν σήμεραν. Ορίστε και τό γραμμα σας, άντί νά τό λάβη ή μαγειρίσσα τό έλαβον έγώ κατά λάθος.

Ό ταλκιπυρος στρατιωτικός δέν έστάθη καν νά παραλάβη τό χρετίον κ' έφυγε κατησχυμένος, και ό κύριος Κανελλάκης κυμαίνόμενος μεταξύ χροάς ότι εξησφαλιζετο ή εύτυχία του και λύπης, ότι ύποπτεύθη άδίκως τήν έντιμοτάτην σύζυγόν του, ήγρύπνησεν όλην εκείνην τήν νύκτα. Έξηφάνισε τήν έπιστολήν ήν πρός τήν κυρίαν Μαριγώ είχε γράψη και όταν ήλθεν εκείνη τό πρωί ένηγκαλίσθη περιπαθώς τήν εύρεϊαν περιφέρειαν αύτης και τήν έφίλησε χωρίς νά τή άποκαλύψη τι. Και ενώ εκείνη ώργίζετο διά τήν αίφνιδικήν άκνέωσιν τής σελήνης του μέλιτος και ή γραία υπαρέτρια έσταυροκοπεϊτο, ό κύριος Κανελλάκης επανελάμβανεν:

— Ω σύζυγική πίστις! ώ ακλόνητος εύτυχία!

Άλλ' ή κυρία Μαριγώ δι' έπιτακτικής φωνής του έκοψε τόν άέρα.

— Έλα, έλα! άφησε τής άνοστικής πρωί πρωί και πήγασε νά σηκώσης τας κασέλλας άπ' τή μέση.

ΚΟΝΔΥΛΟΦΟΡΟΣ

ΕΙΣ ΜΑΚΡΑΚΗΝ

Έγνώριζον πώς επου Άφροδίτη
εισήγαγεσ τή συνβλερή σου μύτη!

Η.λην θνείδος, διδάσκαλέ μου, θνείδος
νά όμιλήτε και περι Άδώνιδος!

Τηλέφωνον.

ΛΕΥΚΩΜΙΑ ΤΟΥ « ΑΣΤΕΟΣ »

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ

1887

Τήν προσεχρή έβδομαδα εκδίδεται, υπό τόν άνωτέρω τίτλον, κομψότατον τεύχος, καλλιτεχνικώτατα εκτετυπωμένον μετά λιθογραφημένου έξωφύλλου, άφιερωμένον δέ όλοσχερώς είς τά κατά τόν παρελθόντα Μάϊον λαβόντα χώραν πυλεμικά γεγονότα.

Τό τεύχος τουτο, μνημειον έποχής λίαν ένδιαφερούσης, έσται τό πανόραμα και ή ιστορία άμα τών σοβάρων συμπλοκών, έν αϊς επί πρώτην φοράν έδοκιμάσθη είς τακτικήν μάχην ή άνδρεία του ήμετέρου στρατού, περιφανώς διαπρέψαντος και πρέπει νά καταστή τό έγκόλπιον παντός έλληνος. Πάσας αύτου τας εικόνας πληροῦσιν εικόνες σχετικαί με τά ως ειρηται γεγονότα, προσωπογραφίαι, τοποθεσίαι, συμπλέγματα κλπ. ών, τινές μέν έδημοσιεύθησαν ήδη είς τά παρελθόντα και όλοσχερώς εξαντληθέντα φύλλα του Άστεος, πλείσται δ' όσαι δημοσιεύονται έν αύτῳ διά πρώτην φοράν. Μεταξύ τών τελευταίων τουτων αξιοσημειώτος ιδίως είνε ή περιπτώσα τήν σκηνήν τής έφόδου τών Τούρκων κατά του Προφήτου Ηλιού και τής υπό του ήμετέρου πυροβολικού γενομένης είς αύτους φθοράς, σχεδιασθείσα υπό τινος τών παρευρεθέντων αύτόθι έπιστρατών. Τήν ύλην του δέ άπαρτίζουσιν έπεξηγήσεις, βιογραφίαι, σημειώσεις και ποιήσεις. Αί δ' έσωτερικαί του έξωφύλλου σελίδες περιέχουσι τό ήμερολόγιον του νέου έτους 1887 και πάσας τας συνήθεις χρησίμους πληροφορίας.

Τιμή αύτου ώρίσθη δραχ. 1.

Είς τας έπαρχίας αποστέλλεται άντί δραχ. 1,15 και είς τό έξωτερικόν άντί φράγκων 1,30.

Πάσα αίτησις περί άποστολής του ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ δέον άνωπερθέτως νά συνοδεύηται υπό του τιμήματος, διότι άλλως δέν λαμβάνεται ύπ' έψη.

Είς τούς βιβλιοπώλας και μεταπωλητάς, τούς έν τε τῳ έσωτερικῳ και τῳ έξωτερικῳ, παρέχεται επί αναλόγῳ έκπτώσει. Παρακαλουνται δέ οι βουλόμενοι έξ αύτων και οι κατά τόπους ήμέτεροι ανταποκριταί νά μας είδοποιήσωσιν έγκαιρώς τό πασόν τών άντιτύπων, άτινα επιθυμεί έκαστος.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Άσκληπιάδη. Υποθέτομεν ότι επάνω κάτω αί του παρελθόντος φύλλου σας ικανοποίησαν. — Πειρασμῳ Σύρον. Τινάς έξ αύτου στροφάς μόνον, διότι δέν έχουν όλοι τήν αύτην αξίαν και μάλιστα ή τελευταία. — Ν. Κ. Λάρισσαν. Η έπιστολή σας ελήφθη ταχυδρομικώς και δέν είδομεν τόν κομιστήν. Νομίζομεν ότι τώρα είνε πολύ άργά, ουχ ήττον θά σας άπαντήσωμεν ταχέως, καθώς και περί τής δευτέρας προτάσεως. — Δημοκόπρι Κέρκυραν. Είς τό πρώτον άρθρον αναφέραμεν κατά καθήκον άπαραίτητον τό όνομα του έξόχου συμπολίτου σας, ου ό βίος και τά έργα είνε πασίγνωστα. — Ι. Γ. Φ. Όδησσόν. Πρό πολλου ελήφθησαν σας εύχαριστούμεν από καρδίας.

